

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 10ης Μαρτίου 2011*

Στην υπόθεση C-51/10 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2010,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., με έδρα την Częstochowa (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τον A. Von Mühlendahl, Rechtsanwalt,

ανααιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

το **Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενο από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, J.-J. Kasel, M. Pešič (εισηγητή), M. Safjan και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Νοεμβρίου 2010,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (στο εξής: Technopol) ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Γενικού Δικαστηρίου] της 19ης Νοεμβρίου 2009, T-298/06, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (1000) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απερρίφθη η προσφυγή της που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

της 7ης Αυγούστου 2006 (υπόθεση R 447/2006-4, στο εξής: επίδικη απόφαση), που αφορούσε την αίτηση καταχώρισεως του σημείου «1000» ως κοινοτικού σήματος.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), με τίτλο «Σημεία που δύνανται να συνιστούν κοινοτικό σήμα», ορίζει τα εξής:

«Μπορεί να αποτελέσει κοινοτικό σήμα οποιοδήποτε σημείο επιδεκτικό γραφικής παράστασης, ιδίως λέξεις, συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων των προσώπων, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, το σχήμα προϊόντος ή της συσκευασίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων.»

- 3 Το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση:

[...]

β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα·

γ) τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών·

[...]

3. Η παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', δεν εφαρμόζεται αν το σήμα έχει αποκτήσει για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης που του έχει γίνει.»

4 Κατά το άρθρο 12 του κανονισμού 40/94, που επιγράφεται «Περιορισμός των αποτελεσμάτων του κοινοτικού σήματος»:

«Το δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα δεν επιτρέπει στο δικαιούχο του να απαγορεύει στους τρίτους τη χρήση στις συναλλαγές:

[...]

β) ενδείξεων περί το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών τους·

[...]

εφόσον η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή το εμπόριο.»

- 5 Το άρθρο 74 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών», προβλέπει τα εξής:

«1. Κατά την ενόπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρησης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

- 6 Ο κανονισμός 40/94 καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), που τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009. Εντούτοις, η υπό κρίση διαφορά, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου των πραγματικών περιστατικών, εξακολουθεί να διέπεται από τον κανονισμό 40/94.

Το ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση

- 7 Στις 4 Απριλίου 2005, η Technopol υπέβαλε στο ΓΕΕΑ αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του ακόλουθου σημείου:

- 8 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 16 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην περιγραφή «φυλλάδια· περιοδικά, περιλαμβανομένων και των περιοδικών που περιέχουν σταυρόλεξα και παιχνίδια· ημερήσιος τύπος».
- 9 Στις 31 Ιανουαρίου 2006, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση αυτή βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, με το σκεπτικό ότι το σημείο «1000» δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα και αποτελούσε περιγραφική ένδειξη του περιεχομένου ή των άλλων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων.
- 10 Στις 31 Μαρτίου 2006, η Technopol άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή. Με απόφαση της 7ης Αυγούστου 2006, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ επιβεβαίωσε την ανάλυση του εξεταστή.
- 11 Το εν λόγω τμήμα έκρινε ότι το σημείο «1000» μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη δήλωση του περιεχομένου των εντύπων της Technopol και ότι, εν πάση περιπτώσει, το εν λόγω σημείο δεν ήταν διακριτικό διότι ο καταναλωτής θα το αντιλαμβανόταν ως έπαινο των εν λόγω εντύπων και όχι ως ένδειξη προελεύσεως.
- 12 Ειδικότερα, στις σκέψεις 18 και 19 της επίδικης αποφάσεως, το εν λόγω τμήμα προσφυγών διαπίστωσε τα εξής:

«18 [...] Συχνά, τα περιοδικά δημοσιεύουν ταξινομήσεις που περιέχουν διάφορες πληροφορίες [...]. Σε αυτές τις περιπτώσεις, προτιμώνται οι στρογγυλοί αριθμοί λόγω της εκφραστικής τους αξίας.

19 Επιπλέον, στα [προϊόντα] τα οποία αφορά η αίτηση περιλαμβάνοντας [...] έντυπα περιέχοντα διάφορα συμπλήματα στοιχείων [...]. Τα έντυπα του είδους αυτού περιέχουν συνήθως στρογγυλούς αριθμούς στοιχείων [...]. Ομοίως, το [σημείο “1 000”] μπορεί αναμφισβήτητα να χρησιμοποιηθεί κατά περιγραφικό τρόπο, ειδικότερα στα “περιοδικά που περιέχουν σταυρόλεξα και παιχνίδια” των οποίων ζητείται η προστασία. Το ενδιαφερόμενο κοινό θα προσλάβει το [σημείο “1000”] που περιέχεται στο σχετικό έντυπο ως ένδειξη του ότι περιέχει ακριβώς 1000 αινίγματα ή παιχνίδια. Όπως έχει καταδειχθεί από τις έρευνες στο Διαδύκτιο, υπάρχουν ήδη πολλά προϊόντα του είδους αυτού στην αγορά αυτή [...]».

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 13 Η Technopol άσκησε προσφυγή περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Οκτωβρίου 2006.
- 14 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατύπωσε δύο λόγους ακυρώσεως, από τους οποίους ο πρώτος αντλούνταν από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.
- 15 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Technopol υποστήριξε ότι το σημείο «1000», χωρίς πρόσθετη λέξη, δεν είναι περιγραφικό. Από την άποψη του καταναλωτή δεν μπορούσε να δημιουργηθεί καμία άμεση και συγκεκριμένη σύνδεση μεταξύ του εν λόγω σημείου και των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων.

16 Το Πρωτοδικείο απέρριψε την επιχειρηματολογία αυτή και, κατά συνέπεια, τον πρώτο λόγο ακυρώσεως. Το σκεπτικό βάσει του οποίου ελήφθη η απόφαση αυτή είναι κατ' ουσίαν το εξής:

«21 [...] [Τ]α σημεία και οι ενδείξεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 είναι εκείνα τα οποία δύνανται να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο συνήθους χρήσεως από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, για να δηλώσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού, το προϊόν ή την υπηρεσία για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση [...].

22 Κατά πάγια νομολογία, το σημείο είναι περιγραφικό αν έχει με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση, βάσει της οποίας το ενδιαφερόμενο κοινό να δύναται να αντιληφθεί άμεσα και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών ή κάποιου από τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους [...].

23 Ως εκ τούτου, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου πρέπει να γίνεται αποκλειστικά, αφενός, σε σχέση με την περί αυτού αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού και, αφετέρου, σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες [...].

24 Εν προκειμένω, τα οικεία προϊόντα συνίστανται σε φυλλάδια, περιοδικά, περιλαμβανομένων και αυτών που περιέχουν σταυρόλεξα και παιχνίδια, καθώς και στον ημερήσιο Τύπο, και προορίζονται για το ευρύ κοινό, πράγμα που δεν αμφισβητήθηκε από τους διάδικους [...].

25 Πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί αν ο μέσος καταναλωτής, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, θα αντιληφθεί στο [σημείο "1000"], χωρίς κανένα πρόσθετο στοιχείο, μια περιγραφή κάποιου από τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που διαλαμβάνονται στις αιτήσεις καταχώρισεως.

26 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, όπως προκύπτει από τα σημεία 18 και 19 της [επίδικης] αποφάσεως, για το ενδιαφερόμενο κοινό υφίσταται μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του σημείου “1000” και ορισμένων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων. Συγκεκριμένα, το σημείο “1000” παραπέμπει σε μια ποσότητα και θα προσληφθεί άμεσα και χωρίς περαιτέρω σκέψη από το ενδιαφερόμενο κοινό ως περιγραφή των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων, μεταξύ άλλων του αριθμού των σελίδων, καθώς και των έργων, των πληροφοριών και του συνδυασμού παιχνιδιών, ή της ιεραρχικής ταξινόμησης των αναφορών που περιέχονται στο έντυπο. Το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται μόνον από αριθμούς δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό, διότι [...] το ελλείπον στοιχείο μπορεί εύκολα να προσδιοριστεί από το ενδιαφερόμενο κοινό, καθόσον ο συσχετισμός μεταξύ του αριθμού και των εν λόγω χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων είναι άμεσος.

27 Ειδικότερα, όπως διαπίστωσε και το τμήμα προσφυγών στα σημεία 18 και 19 της [επίδικης] αποφάσεως, συχνά δημοσιεύονται στα φυλλάδια και στα περιοδικά ταξινομήσεις και συμπιλήματα, οπότε για την αναφορά στο περιεχόμενο χρησιμοποιούνται κατά προτίμηση στρογγυλοί αριθμοί, συναφώς δε το τμήμα προσφυγών ανέφερε, μεταξύ άλλων, το παράδειγμα “1000 ερωτήσεις και απαντήσεις”. Τα περιστατικά αυτά ενισχύουν την περιγραφική σχέση που υφίσταται, από την άποψη του μέσου καταναλωτή, μεταξύ του [σημείου “1000”] και των σχετικών προϊόντων.

[...]

30 Δεδομένου ότι αποδείχθηκε ο περιγραφικός χαρακτήρας του [σημείου “1000”] έναντι των προϊόντων τα οποία αφορούσε η αίτηση καταχώρισεως, πρέπει να εξεταστεί αν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση απαρτίζεται αποκλειστικά από περιγραφικά σημεία και αν δεν περιέχει άλλα στοιχεία δυνάμενα να αναιρέσουν τη διαπίστωση του περιγραφικού του χαρακτήρα. [...] Εν προκειμένω, το λεκτικό σήμα “1000” εμφανίζεται χωρίς κανένα στοιχείο που να το διακρίνει από τη συνήθη ένδειξη ποσότητας και που να δύναται να του απαλείψει τον περιγραφικό του χαρακτήρα.

- 31 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το λεκτικό σήμα “1000” προσδιορίζει χαρακτηριστικά των οικείων προϊόντων, μεταξύ άλλων την ποσότητα των σελίδων, καθώς και των έργων, των πληροφοριών και του συνδυασμού παιγνιδιών, ή την ιεραρχική τους ταξινόμηση, που μπορούν να ληφθούν υπόψη όταν το στοχευόμενο κοινό πραγματοποιεί την επιλογή και τα οποία, επομένως, συνιστούν ουσιώδη χαρακτηριστικά τους [...].
- 32 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα. [...]. Πρώτον, το επιχείρημα που αντλείται από το γεγονός ότι η καταχώριση του σημείου “1000” δεν στερεί τους τρίτους από το δικαίωμα χρησιμοποίησής του εν λόγω αριθμού για να δηλώσουν ποσότητες, εφόσον η χρήση αυτή δεν συνιστά προσβολή του δικαιώματος επί του σήματος, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής. Με το επιχείρημα αυτό η προσφεύγουσα παραπέμπει στο περιεχόμενο του άρθρου 12, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 [...], όσον αφορά τα όρια του αποκλειστικού δικαιώματος που απορρέει από την η καταχώριση σήματος. Σύμφωνα με τη νομολογία του Πρωτοδικείου, του άρθρου 12 του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί, συγκεκριμένα, να γίνει επίκληση κατά τη διαδικασία καταχώρισης [...]. Η εφαρμογή του άρθρου αυτού προϋποθέτει την ύπαρξη σημείου το οποίο έχει καταχωριστεί ως σήμα, είτε διότι απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, είτε λόγω της συνυπάρξεως περιγραφικών και μη περιγραφικών στοιχείων, πράγμα που δεν ισχύει εν προκειμένω [...]. Επομένως, το άρθρο 12 του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτρέπει τη χαλάρωση των κριτηρίων εξετάσεως των απόλυτων λόγων απαραδέκτου της καταχώρισης.
- 33 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα που η προσφεύγουσα αντλεί από το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία αναγκαιότητα να κρατηθεί το [σημείο “1000”] ελεύθερο για τους τρίτους, διότι, όσον αφορά τετραψήφιους αριθμούς, υφίστανται 10000 δυνατοί συνδυασμοί, πρέπει να τονιστεί ότι [...] η άρνηση καταχώρισης του επίμαχου σήματος στηρίζεται στον περιγραφικό χαρακτήρα του σημείου. Ο περιγραφικός αυτός χαρακτήρας κωλύει το [σημείο “1000”] να επιτελέσει τη λειτουργία προσδιορισμού της εμπορικής προελεύσεως των προϊόντων και των υπηρεσιών που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισης. Επομένως, η ύπαρξη άλλων δυνατών αριθμητικών συνδυασμών ουδεμία ασκεί επιρροή στην καταχώριση. Επιπλέον, το γεγονός ότι το ΓΕΕΑ έχει καταχωρίσει ως σήματα τα σημεία IX και XD, τα οποία αφήνουν στη διάθεση των ανταγωνιστών λιγότερους

δυνατούς συνδυασμούς αριθμών και γραμμάτων, είναι αλυσιτελές. Η νομιμότητα των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς και μόνο βάσει του κανονισμού 40/94 και όχι βάσει της προγενέστερης πρακτικής του ΓΕΕΑ όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων [...].»

- 17 Αφού επιβεβαίωσε τη λυσιτέλεια, στην υπό κρίση υπόθεση, του λόγου απαραδέκτου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο δεν προχώρησε στην εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή και ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Η Technopol ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

19 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
- να καταδικάσει την Technopol στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

20 Η Technopol προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, καθόσον το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη όλα τα κριτήρια που είναι σημαντικά για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι δεν έλαβε υπόψη της προγενέστερη πρακτική του ΓΕΕΑ όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

21 Προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ειδικότερα από τη σκέψη 37 της αποφάσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2001, σ. I-6251), προκύπτει ότι η εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

υπόκειται όχι μόνο στο κριτήριο σχετικά με τη «συνήθη χρήση», το οποίο παρέθεσε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αλλά και στην προϋπόθεση να ταυτίζεται το επίμαχο σημείο με συνήθεις τρόπους προσδιορισμού των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών ή των χαρακτηριστικών τους. Το Πρωτοδικείο, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη την τελευταία αυτή προϋπόθεση, διέυρνε εσφαλμένως το πεδίο εφαρμογής του ως άνω λόγου απαραδέκτου.

- 22 Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται, περαιτέρω, διαπιστώσεων βάσει των οποίων θα μπορούσε να καταδειχθεί ότι η χρήση του σημείου «1000» αποτελεί «συνήθη χρήση» για τον προσδιορισμό των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση. Τα παραδείγματα στα οποία αναφέρθηκε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 26 και 27 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αφορούν τη χρησιμοποίηση αριθμών σε συνδυασμό με άλλες λέξεις. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται συνεπώς σε μια εσφαλμένη παραδοχή που συνίσταται στην υπόθεση ότι κάθε σημείο αποτελούμενο από έναν αριθμό θα χρησιμοποιηθεί οπωσδήποτε συνοδευόμενο από ενδείξεις περιγραφικές ή δηλούσες έννοια γένους. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο στήριξε την εκτίμησή του σε υποθέσεις.
- 23 Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη τη σχέση που υφίσταται μεταξύ του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και του άρθρου 12, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού. Στη σκέψη 32 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, περιόρισε, κακώς, το περιεχόμενο του τελευταίου αυτού άρθρου έτσι ώστε να καταλαμβάνει μόνον τις περιπτώσεις στις οποίες ένα σημείο «έχει καταχωριστεί ως σήμα, είτε διότι απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, είτε λόγω της συνυπάρξεως περιγραφικών και μη περιγραφικών στοιχείων».
- 24 Κατά τα λοιπά, το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε επαρκώς κατά νόμο το επιχείρημα ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη το ότι δεν υπήρχε ανάγκη διαθεσιμότητας του σημείου «1000». Συγκεκριμένα, απαντώντας στο επιχείρημα αυτό, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να αναλύσει το ζήτημα του γενικού συμφέροντος στο οποίο στηρίζεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

- 25 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται καταρχάς ότι η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν προϋποθέτει οπωσδήποτε ότι το επίμαχο σημείο αποτελεί «συνήθη τρόπο» προσδιορισμού κάποιου χαρακτηριστικού των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών. Αρκεί το εν λόγω σημείο να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να προσδιορίσει ένα χαρακτηριστικό.
- 26 Κατά το ΓΕΕΑ, το σημείο «1000» φέρνει αμέσως στο νου το περιεχόμενο του οικείου εντύπου, παραπέμποντας στην ποσότητα των σελίδων ή των πληροφοριών. Περαιτέρω, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που πραγματοποίησε το Πρωτοδικείο, κατά την οποία το κοινό υποθέτει ότι το σημείο «1000» δηλώνει το μέγεθος του περιεχομένου του εν λόγω εντύπου, δεν μπορεί να εξετασθεί εκ νέου από το Δικαστήριο.
- 27 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τη σχέση η οποία υφίσταται μεταξύ του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και του άρθρου 12, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι το τελευταίο αυτό άρθρο αφορά τον περιορισμό των αποτελεσμάτων καταχωρισθέντος σήματος και όχι την ικανότητα των σημείων να καταχωρισθούν ως κοινοτικά σήματα. Κατά συνέπεια, η αλληλεπίδραση μεταξύ των δύο αυτών άρθρων, την οποία επικαλέστηκε η αναιρεσείουσα, απλώς δεν υφίσταται.
- 28 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, τέλος, ότι το Πρωτοδικείο έλαβε δεόντως υπόψη το γενικό συμφέρον. Έκρινε ορθώς ότι δεν έχει σημασία το ότι διάφορα άλλα σημεία αποτελούμενα από αριθμούς παραμένουν διαθέσιμα στους ανταγωνιστές για τον προσδιορισμό των προϊόντων τους. Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει, συναφώς, ότι η εξέταση ενός απόλυτου λόγου απαραδέκτου πρέπει να περιορίζεται στο επίμαχο σημείο και στη σημασία του σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 29 Πρέπει να τονιστεί, εκ προοιμίου, ότι το γεγονός ότι ένα σημείο αποτελείται αποκλειστικά από αριθμούς δεν κωλύει, αυτό καθαυτό, την καταχώρισή του ως σήματος.
- 30 Τούτο προκύπτει, όσο αφορά το κοινοτικό σήμα, από το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94, το οποίο προβλέπει ρητώς ότι οι αριθμοί περιλαμβάνονται μεταξύ των σημείων που μπορούν να αποτελέσουν σήμα.
- 31 Περαιτέρω, το γεγονός ότι ένα σημείο, όπως το επίμαχο, αποτελείται από αριθμούς χωρίς γραφιστική αλλοίωση και δεν έχει μορφοποιηθεί κατά δημιουργικό ή καλλιτεχνικό τρόπο εκ μέρους του αιτούντος την καταχώριση του σήματος ομοίως δεν κωλύει, αυτό καθαυτό, τη δυνατότητα καταχώρισεως του σημείου ως σήματος (βλ. κατ' αναλογία, όσον αφορά σημεία αποτελούμενα από ένα γράμμα, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, C-265/09 P, ΓΕΕΑ κατά BORCO-Marken-Import Matthiesen, Συλλογή 2010, σ. I-8265, σκέψη 38).
- 32 Ωστόσο, όπως προκύπτει επίσης από το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94, η καταχώριση ενός σημείου ως σήματος εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι το σημείο αυτό είναι ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από αυτά άλλων επιχειρήσεων.
- 33 Ένα σημείο όμως που έχει, όσον αφορά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του ως σήματος, περιγραφικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες [βλ., κατ' αναλογία, σχετικά με τις διατάξεις του άρθρου 3 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψη 19· όσον αφορά το άρθρο 7 του κανονισμού 40/94, βλ. απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 30, καθώς και διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2004, C-150/02 P, Streamserve κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-1461, σκέψη 24].

- 34 Δεδομένου όμως ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το σημείο «1000» έχει περιγραφικό χαρακτήρα για τα προϊόντα που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισης που υπέβαλε η Technopol, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η εκτίμηση αυτή απέρρευε από υπερβολικά ευρεία, και άρα εσφαλμένη, ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ'.
- 35 Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι μόνον τα σημεία που αντιστοιχούν σε «συνήθεις τρόπους» προσδιορισμού των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση μπορούν να απορριφθούν βάσει της διατάξεως αυτής.
- 36 Στο πλαίσιο της εξετάσεως του επιχειρήματος αυτού, πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Συγκεκριμένα, έκαστος των λόγων απαραδέκτου που απαριθμεί το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 1, πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του γενικού συμφέροντος που τον δικαιολογεί (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψη 45, καθώς και της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, C-48/09 P, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2010, σ. I-8403, σκέψη 43).
- 37 Το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 συνίσταται στην εξασφάλιση του ότι τα σημεία που είναι περιγραφικά ενός ή πλειόνων χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση σήματος μπορούν να χρησιμοποιηθούν ελεύθερα από το σύνολο των επιχειρηματιών που προσφέρουν αυτά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες

(βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, προαναφερθείσα, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 38 Για να εξασφαλιστεί η πλήρης υλοποίηση αυτού του στόχου της ελεύθερης χρήσεως, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, προκειμένου το ΓΕΕΑ να μπορεί να αρνηθεί καταχώριση βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν είναι αναγκαίο το επίμαχο σημείο να χρησιμοποιείται πράγματι, κατά το χρονικό σημείο της αιτήσεως καταχωρίσεως, για περιγραφικούς σκοπούς. Αρκεί το εν λόγω σημείο να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τέτοιους σκοπούς (προπαρατεθείσες αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 32, και Campina Melkunie, σκέψη 38, καθώς και διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2010, C-80/09 P, Mergel κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 37).
- 39 Ομοίως, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι η εφαρμογή αυτού του λόγου απαραδέκτου δεν εξαρτάται από την ύπαρξη συγκεκριμένης, πραγματικής ή σοβαρής ανάγκης διατηρήσεως της διαθεσιμότητας ενός σημείου και ότι συνεπώς δεν έχει σημασία να είναι γνωστός ο αριθμός των ανταγωνιστών που έχουν ή που θα μπορούσαν να έχουν συμφέρον να χρησιμοποιήσουν το επίμαχο σημείο (αποφάσεις της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 35, καθώς και της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψη 58). Είναι επιπλέον αδιάφορο το ότι υφίστανται και άλλα σημεία συνηθέστερα από το επίμαχο για να προσδιοριστούν τα ίδια χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως (απόφαση Koninklijke KPN Nederland, προαναφερθείσα, σκέψη 57).
- 40 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν επιβάλλει να αντιστοιχεί το επίμαχο σημείο στους συνήθεις τρόπους προσδιορισμού. Η σκέψη 37 της προαναφερθείσας αποφάσεως Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, την οποία επικαλείται η αναιρεσείουσα και στην οποία χρησιμοποιήθηκαν οι λέξεις «συμπίπτουν με τον συνήθη τρόπο προσδιορισμού των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή των [χαρακτηριστικών] τους», δεν μπορεί συνεπώς να νοείται υπό την έννοια ότι ορίζει μια προϋπόθεση της αρνήσεως καταχωρίσεως σημείου ως κοινοτικού σήματος.

- 41 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι τα παραδείγματα που παρέθεσε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 26 και 27 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης είναι υποθετικά και αλυσιτελή υπό το πρίσμα των προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτάται η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 42 Η αναιρεσείουσα αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στις διαπιστώσεις που πραγματοποίησε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 26 και 27 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, σχετικά με την πρόσληψη του σημείου «1000» ως περιγραφής της ποσότητας των σελίδων ή των πληροφοριών, καθώς και της συχνής δημοσίευσής, στα φυλλάδια και στα περιοδικά, ταξινομήσεων και συμπλημάτων των οποίων το περιεχόμενο αναφέρεται με τη χρήση στρογγυλών αριθμών.
- 43 Συναφώς, ισχυρίζεται ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι οι εν λόγω σχετικές με τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεις είναι ακριβείς, η εκτίμηση που πραγματοποίησε το Πρωτοδικείο, κατά την οποία τα περιστατικά αυτά έχουν σημασία για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ένα σημείο είναι περιγραφικό κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αποτελεί προϊόν εσφαλμένης ερμηνείας της διατάξεως αυτής.
- 44 Καίτοι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, με το επιχείρημα αυτό, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, προσάπτει εντούτοις στο Πρωτοδικείο ότι πλανήθηκε περί το δίκαιο, καθόσον η συλλογιστική που ακολούθησε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι ανακόλουθη και στηρίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση της εφαρμοζόμενης διατάξεως. Κατά συνέπεια, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, το εν λόγω επιχείρημα μπορεί να εξεταστεί από το Δικαστήριο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσης.
- 45 Όσον αφορά το αν η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής λόγω μιας τέτοιας ανακολουθίας ή εσφαλμένης κατανόησης καθόσον οι διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν στις εν λόγω σκέψεις 26 και 27 είναι αλυσιτελείς ως προς την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, πρέπει

να διευκρινισθεί το περιεχόμενο της διατάξεως αυτής, ιδίως υπό το πρίσμα της διατάξεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

- 46 Όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως, τα περιγραφικά σημεία περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 στερούνται, επίσης, διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού. Αντιστρόφως, ένα σημείο μπορεί να στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', για λόγους που δεν αφορούν τον ενδεχόμενο περιγραφικό του χαρακτήρα (βλ., σχετικά με την πανομοιότυπη διάταξη του άρθρου 3 της οδηγίας 89/104, προπαρατεθείσες αποφάσεις Koninklijke KPN Nederland, σκέψη 86, και Campina Melkunie, σκέψη 19).
- 47 Υπάρχει συνεπώς ορισμένη αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των αντιστοίχων πεδίων εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και του ίδιου άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Koninklijke KPN Nederland, προαναφερθείσα, σκέψη 67), η δε πρώτη από τις διατάξεις αυτές διακρίνεται ωστόσο από τη δεύτερη καθόσον καλύπτει το σύνολο των περιστάσεων υπό τις οποίες ένα σημείο δεν είναι ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από αυτά άλλης επιχειρήσεως.
- 48 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει, για την ορθή εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, να διασφαλίζεται ότι η εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', εφαρμόζεται αποκλειστικά στις περιπτώσεις τις οποίες πράγματι αφορά αυτός ο λόγος απαραδέκτου.
- 49 Οι εν λόγω περιπτώσεις είναι αυτές στις οποίες το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση ως σήματος δύναται να προσδιορίσει ένα «χαρακτηριστικό» των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση. Συγκεκριμένα, με τη χρήση, στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, των λέξεων «του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής

προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών», ο νομοθέτης, αφενός, υπέδειξε ότι το είδος, η ποιότητα, η ποσότητα, ο προορισμός, η αξία, η γεωγραφική προέλευση ή ο χρόνος παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας πρέπει όλα να θεωρούνται χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών και, αφετέρου, διευκρίνισε ότι ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός, καθόσον μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη κάθε άλλο χαρακτηριστικό των προϊόντων ή των υπηρεσιών.

- 50 Η εκ μέρους του νομοθέτη επιλογή της λέξης «χαρακτηριστικό» τονίζει το γεγονός ότι τα σημεία τα οποία αφορά η εν λόγω διάταξη είναι μόνον αυτά τα οποία χρησιμεύουν για να δηλώσουν μια ευκόλως αναγνωρίσιμη από τους ενδιαφερόμενους κύκλους ιδιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει ζητηθεί η καταχώριση. Όπως έχει τονίσει το Δικαστήριο, μπορεί να υπάρξει άρνηση καταχώρισης σημείου βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, μόνον αν είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι θα αναγνωρισθεί πράγματι από τους ενδιαφερόμενους κύκλους ως περιγραφή ενός εκ των εν λόγω χαρακτηριστικών (βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά την πανομοιότυπη διάταξη του άρθρου 3 της οδηγίας 89/104, προπαρατεθείσες αποφάσεις Windsurfing Chiemsee, σκέψη 31, και Koninklijke KPN Nederland, σκέψη 56).
- 51 Οι διευκρινίσεις αυτές έχουν ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά τα σημεία που αποτελούνται αποκλειστικά από αριθμητικά ψηφία.
- 52 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι τέτοια σημεία εξομοιώνονται συνήθως με αριθμούς, μπορούν να χρησιμεύσουν, μεταξύ άλλων, στο εμπόριο, για να δηλώσουν μια ποσότητα. Εντούτοις, για να μπορεί να υπάρξει άρνηση καταχώρισης ενός σημείου που αποτελείται αποκλειστικά από αριθμούς, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, με το αιτιολογικό ότι δηλώνει ποσότητα, πρέπει να είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι, στην αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων, η ποσότητα που δηλώνουν οι αριθμοί αυτοί χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει ζητηθεί η καταχώριση.

- 53 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 26 επ. της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο στήριξε την απόφασή του στο γεγονός ότι το σημείο «1000» θα μπορούσε να δηλώνει τον αριθμό των σελίδων των προϊόντων που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως, καθώς και στο γεγονός ότι συχνά δημοσιεύονται στα προϊόντα αυτά ταξινομήσεις, συμπιλήματα πληροφοριών και παίγνια των οποίων το περιεχόμενο δηλώνεται κατά προτίμηση με μια έκφραση συνοδευόμενη από στρογγυλούς αριθμούς.
- 54 Χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν από έκαστο των στοιχείων μπορεί να συναχθεί ότι ο αριθμός 1 000 χαρακτηρίζει τα προϊόντα τα οποία διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, τουλάχιστον, η εκτίμηση την οποία πραγματοποίησε το Πρωτοδικείο και κατά την οποία το σημείο «1000» έχει περιγραφικό χαρακτήρα λαμβανομένων υπόψη των συνδυασμών παιγνίων που περιέχονται στα εν λόγω προϊόντα, δεν είναι ασύμβατη προς τις διευκρινίσεις που διατυπώθηκαν ανωτέρω σχετικά με το περιεχόμενο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 55 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 26 και 27 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και από τα αποσπάσματα της επίδικης αποφάσεως στα οποία αναφέρονται οι σκέψεις αυτές, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ και το Πρωτοδικείο διαπίστωσαν ότι η Technopol είχε ζητήσει την καταχώριση του σημείου «1 000», μεταξύ άλλων, για «περιοδικά, περιλαμβανομένων και των περιοδικών που περιέχουν σταυρόλεξα». Διαπίστωσαν επίσης ότι υπάρχουν πολλά προϊόντα του είδους αυτού στην αγορά και ότι τα προϊόντα αυτά περιέχουν κατά κανόνα στρογγυλούς αριθμούς πληροφοριών. Σύμφωνα με εκτίμηση στην οποία προέβη το εν λόγω τμήμα προσφυγών στο σημείο 19 της επίδικης αποφάσεως και στην οποία αναφέρθηκε κατ' ουσίαν το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 26 και 27 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το σημείο «1000» που θα περιέχεται σε ένα έντυπο του είδους αυτού θα προσληφθεί ως ένδειξη του ότι το έντυπο αυτό περιέχει 1000 σταυρόλεξα.
- 56 Εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 υπό τις πραγματικές αυτές περιστάσεις δεν μαρτυρεί εσφαλμένη ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Συγκεκριμένα, όταν αίτηση καταχωρίσεως αφορά, ειδικότερα, μια κατηγορία προϊόντων των οποίων το περιεχόμενο δηλώνεται εύκολα και τυπικά με την ποσότητα των μονάδων τους, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι ένα σημείο που αποτελείται από αριθμούς, όπως το επίμαχο, θα αναγνωρισθεί πράγματι από τους ενδιαφερομένους

κύκλους ως περιγραφή της εν λόγω ποσότητας και συνεπώς ενός χαρακτηριστικού των προϊόντων αυτών.

- 57 Επομένως, δεν πλανήθηκε περί το δίκαιο το Πρωτοδικείο όταν διαπίστωσε ότι η καταχώριση του σημείου «1000» έπρεπε, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, να απορριφθεί για τα προϊόντα που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως την οποία υπέβαλε η Technopol.
- 58 Δεδομένου ότι το επιχείρημα που αντλείται από ανακολουθία ή εσφαλμένη κατανόηση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 πρέπει επίσης να απορριφθεί, πρέπει να εξεταστεί, τρίτον, το επιχείρημα της αναιρεσείουσας που αντλείται από μη συνεκτίμηση της σχέσεως η οποία υφίσταται μεταξύ της διατάξεως αυτής και του άρθρου 12, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού και, τέταρτον και τέλος, το επιχείρημα ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε κατά την εκτίμηση την οποία πραγματοποίησε να λάβει δεόντως υπόψη το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ'.
- 59 Όσον αφορά το άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να τονίσει ότι ο κανόνας τον οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή δεν επηρεάζει καθοριστικά την ερμηνεία του κανόνα που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού (βλ., σχετικά με την πανομοιότυπη διάταξη του άρθρου 6 της οδηγίας 89/104, απόφαση Windsurfing Chiemsee, προαναφερθείσα, σκέψη 28).
- 60 Συγκεκριμένα, όπως ορθώς έκρινε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 32 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το άρθρο 12 του κανονισμού 40/94 αφορά τον περιορισμό των αποτελεσμάτων του κοινοτικού σήματος, ενώ το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού αφορά τους λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως σημείων ως σημάτων.

- 61 Αντίθετα προς όσα φαίνεται να υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, το γεγονός ότι το εν λόγω άρθρο 12, στοιχείο β', διασφαλίζει ότι κάθε επιχειρηματίας μπορεί να χρησιμοποιεί ελεύθερα τις ενδείξεις σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών ουδόλως περιορίζει το περιεχόμενο του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ'. Όμως αντιθέτως, το γεγονός αυτό καθιστά εναργές το συμφέρον που υφίσταται να εφαρμόζεται πράγματι ο εξάλλου απόλυτος λόγος απαραδέκτου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 σε κάθε σημείο δυνάμενο να δηλώσει ένα χαρακτηριστικό των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει ζητηθεί η καταχώρισή του ως σήματος (βλ., κατά την έννοια αυτή, σχετικά με το άρθρο 6 της οδηγίας 89/104, απόφαση της 6ης Μαΐου 2003, C-104/01, Libertel, Συλλογή 2003, σ. I-3793, σκέψεις 58 και 59, καθώς και, όσον αφορά το άρθρο 12 του κανονισμού 40/94, απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2004, C-64/02 P, ΓΕΕΑ κατά Ergo Möbelwerk, Συλλογή 2004, σ. I-10031, σκέψη 45).
- 62 Δεδομένου ότι ο κανόνας που διατυπώνεται στο άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί κατά συνέπεια να ενσωματωθεί στην εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, το επιχείρημα που αντλείται από την ύπαρξη αλληλοεπιδράσεως μεταξύ των δύο αυτών διατάξεων είναι αβάσιμο.
- 63 Ομοίως πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε κατά την εκτίμηση την οποία πραγματοποίησε να λάβει δεόντως υπόψη το γενικό συμφέρον στο οποίο στηρίζεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 64 Καίτοι εναπόκειται, βεβαίως, στο Γενικό Δικαστήριο να λαμβάνει υπόψη το γενικό αυτό συμφέρον όταν εξετάζει αποφάσεις του ΓΕΕΑ που έχουν ληφθεί βάσει του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', δεν μπορεί αντιθέτως να απαιτείται από το Γενικό Δικαστήριο να απενθυμίζει και να αναλύει ρητώς το εν λόγω γενικό συμφέρον σε κάθε απόφασή του αφορώσα μια τέτοια διοικητική απόφαση.
- 65 Περαιτέρω, όσον αφορά τη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στην οποία το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη, κατά την αναιρεσείουσα, το εν λόγω γενικό

συμφέρον, αρκεί η διαπίστωση ότι, στη σκέψη αυτή, το Πρωτοδικείο, κατ' ουσίαν και ορθώς, επανέλαβε τον κανόνα που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 39 της παρούσας αποφάσεως, κατά τον οποίο η διαθεσιμότητα άλλων σημείων δεν έχει σημασία για να καθοριστεί αν το επίμαχο σημείο έχει περιγραφικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και εμπίπτει συνεπώς στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή.

- 66 Δεδομένου ότι κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως δεν είναι βάσιμο, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από το ότι το ΓΕΕΑ δεν ακολούθησε την προγενέστερη πρακτική του

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 67 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι ανέφερε, ενώπιον του ΓΕΕΑ, κατόπιν δε εκ νέου ενώπιον του Πρωτοδικείου, πλείονα παραδείγματα σημείων τα οποία είχαν καταχωρισθεί ως σήματα από το ΓΕΕΑ και τα οποία, βάσει των αρχών που παρατίθενται στην επίδικη απόφαση, δεν θα μπορούσαν να καταχωρισθούν. Η επιχειρηματολογία αυτή που στηρίζεται στο γεγονός ότι το ΓΕΕΑ δεν ακολούθησε την προγενέστερη πρακτική του απορρίφθηκε κατά νομικά εσφαλμένο τρόπο από το Πρωτοδικείο στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 68 Η αναιρεσείουσα, ενώ αναγνωρίζει ότι το Δικαστήριο κρίνει, κατά πάγια νομολογία, ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς με βάση την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση και όχι με βάση την προγενέστερη πρακτική όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων, καλεί το Δικαστήριο να εξετάσει εκ νέου τη νομολογία αυτή με γνώμονα την αρχή του κράτους δικαίου, η οποία συνεπάγεται ότι κάθε διοικητική αρχή πρέπει να εφαρμόζει το δίκαιο κατά τον ίδιο τρόπο σε όλες

τις περιπτώσεις. Η ανάγκη διασφάλισης της συνοχής και της ίσης μεταχείρισης είναι ιδιαίτερα προφανής για μια διοικητική αρχή όπως το ΓΕΕΑ, το οποίο χειρίζεται πολύ μεγάλο αριθμό υποθέσεων.

- 69 Η αναιρεσείουσα συμπεραίνει από τα ανωτέρω ότι μπορεί βασίμως να γίνει επίκληση της προγενέστερης σχετικής με τη λήψη των αποφάσεων πρακτικής και ότι το ΓΕΕΑ οφείλει να λαμβάνει υπόψη την προγενέστερη πρακτική του για να καθορίζει αν, στην περίπτωση πανομοιότυπων ή παρόμοιων υποθέσεων, η ληφθισόμενη απόφαση πρέπει να είναι η ίδια.
- 70 Εν προκειμένω, δεν ελήφθη υπόψη ούτε το γεγονός ότι το ΓΕΕΑ θεωρεί, κατά πάγια πρακτική, ότι τα σημεία που συνίστανται σε λέξεις που περιγράφουν το περιεχόμενο εντύπων δεν είναι περιγραφικά κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, ούτε το γεγονός ότι το ΓΕΕΑ δέχεται σημεία αποτελούμενα από αριθμούς. Μη λαμβάνοντας, έτσι, υπόψη ότι το ΓΕΕΑ έπρεπε να λάβει υπόψη την προγενέστερη σχετική με τη λήψη των αποφάσεων πρακτική του στο πλαίσιο της εφαρμογής του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ή στο πλαίσιο της εξετάσεως την οποία οφείλει να διενεργήσει αυτεπαγγέλτως δυνάμει του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο πλανήθηκε περί το δίκαιο.
- 71 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι η προγενέστερη σχετική με τη λήψη των αποφάσεων πρακτική μνημονεύεται βεβαίως στις οδηγίες του που αφορούν τη διενέργεια των εξετάσεων, αλλά δεν είναι, όπως διευκρίνισε και το Δικαστήριο, νομικώς δεσμευτική.
- 72 Το βάσιμο αυτού του μη δεσμευτικού χαρακτήρα των προηγούμενων αποφάσεων του καθίσταται εναργές με την υπό κρίση διαφορά. Συγκεκριμένα, οι προηγούμενες αποφάσεις τις οποίες επικαλέστηκε η αναιρεσείουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ και του Πρωτοδικείου παρουσιάζουν ουσιώδεις διαφορές σε σχέση με την υπό κρίση υπόθεση, διότι αφορούσαν εντελώς διαφορετικά σημεία και προϊόντα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 73 Όπως ορθώς ισχυρίζεται η αναιρεσείουσα, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η αρχή της χρηστής διοικήσεως.
- 74 Λαμβανομένων υπόψη των δύο αυτών αρχών, το ΓΕΕΑ πρέπει, στο πλαίσιο της εξετάσεως αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί επί παρόμοιων αιτήσεων και να διερωτάται με ιδιαίτερη προσοχή για το αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο [βλ. κατ' αναλογία, άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 89/104, διάταξη της 12ης Φεβρουαρίου 2009, C-39/08 και C-43/08, Bild digital και ZVS, σκέψη 17].
- 75 Πέραν αυτού, οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως πρέπει να συμβιβάζονται με την τήρηση της νομιμότητας.
- 76 Κατά συνέπεια, το πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση σημείου ως σήματος δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού ενδεχόμενη παρανομία διαπραχθείσα υπέρ τρίτου προκειμένου να επιτύχει την έκδοση πανομοιότυπης αποφάσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, διάταξη Bild digital και ZVS, προαναφερθείσα, σκέψη 18).
- 77 Εν πάση περιπτώσει, για λόγους ασφαλείας δικαίου και, ακριβώς, χρηστής διοικήσεως, η εξέταση κάθε αιτήσεως καταχωρίσεως πρέπει να είναι αυστηρή και πλήρης προκειμένου να αποφεύγεται το ενδεχόμενο να καταχωρίζονται σήματα τα οποία δεν έπρεπε να καταχωριστούν (προπαρατεθείσες αποφάσεις ΓΕΕΑ κατά Ergo Möbelwerk, σκέψη 45, και ΓΕΕΑ κατά BORCO-Marken-Import Matthiesen, σκέψη 45). Η εξέταση αυτή πρέπει να διενεργείται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Συγκεκριμένα, η καταχώριση σημείου ως σήματος εξαρτάται από ειδικά κριτήρια, τα οποία έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο των πραγματικών περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως και τα οποία χρησιμεύουν για να εξακριβωθεί μήπως το επίμαχο

σήμα εμπίπτει σε κάποιον από τους λόγους απαραδέκτου (βλ., κατά την έννοια αυτή, άρθρο 3 της οδηγίας 89/104, απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-218/01, Henkel, Συλλογή 2004, σ. I-1725, σκέψη 62).

78 Εν προκειμένω, απεδείχθη ότι, σε αντίθεση προς ό,τι ίσχυε όσον αφορά ορισμένες προηγούμενες αιτήσεις καταχωρίσεως σημείων αποτελούμενων από αριθμούς ως σημάτων, η υπό κρίση αίτηση καταχωρίσεως προσέκρουε, λαμβανομένων υπόψη των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση και της αντιλήψεως των ενδιαφερομένων κύκλων, σε έναν από τους λόγους απαραδέκτου του διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.

79 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο ορθώς θεώρησε, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, με βάση το συμπέρασμα στο οποίο είχε ήδη καταλήξει στις προηγούμενες σκέψεις της ίδιας αποφάσεως και κατά το οποίο η καταχώριση του σημείου «1000» ως σήματος για τα προϊόντα που διαλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως της Technopol ήταν ασύμβατη προς τον κανονισμό 40/94, η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να επικαλεστεί βασίμως, για να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό, προγενέστερες αποφάσεις του ΓΕΕΑ.

80 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

81 Δεδομένου ότι οι λόγοι αναιρέσεως που προέβαλε η αναιρεσείουσα δεν είναι βάσιμοι, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

⁸² Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή το ΓΕΕΑ ζήτησε να καταδικασθεί η Technopol στα δικαστικά έξοδα, η δε τελευταία ηττήθηκε, η αναιρεσείουσα πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**

- 2) Καταδικάζει την Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογράφει)